ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl dne 13. 12. 2011 v senátu pro řízení ve věcech soudců složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a jeho členů JUDr. Pavla Krbka, Mgr. Pavla Punčocháře, Mgr. Dagmar Jersákové, JUDr. Jana Mikše a JUDr. Dany Hrabcové, Ph. D., o návrhu **ministra spravedlnosti,** se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, proti **Mgr. J. P.,** soudnímu exekutorovi, Exekutorský úřad Praha 10, se sídlem U Stanice 11/4, Praha 6, zastoupenému Mgr. Miroslavem Faměrou, advokátem se sídlem Praha 6, U Stanice 11/4,

takto:

Podle § 116 odst. 2 písm. a) zákona č. 120/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „exekuční řád"), se

Mgr. J. P.,
narozený X,
soudní exekutor Exekutorského úřadu Praha 10,

uznává vinným, že

jako soudní exekutor, kterého stát pověřil exekutorským úřadem k vykonávání činností svěřených mu exekučním řádem, byl současně členem představenstva a působil ve funkci předsedy představenstva obchodní společnosti REPOS CENTRE a. s., a to až do dne 12. 12. 2007, kdy byl rozhodnutím mimořádné valné hromady z funkce odvolán,

tedy

závažným způsobem porušil § 3 odst. 2 exekučního řádu,

čímž se dopustil

kárného provinění podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu, ve znění pozdějších předpisů,

a za to **se** mu **ukládá**

podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu, kárné opatření

napomenutí.

Odůvodnění:

Ministr spravedlnosti podal dne 11. 5. 2009 návrh na zahájení kárného řízení proti Mgr. J. P., soudnímu exekutorovi, Exekutorský úřad Praha 10, pro kárné provinění podle § 116 odst. 2 exekučního řádu, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že jako soudní exekutor, kterého stát pověřil exekutorským úřadem k vykonávání činností svěřených mu exekučním řádem, byl současně členem představenstva a působil ve funkci předsedy představenstva obchodní společnosti REPOS CENTRE a. s., a to až do dne 12. 12. 2007, kdy byl rozhodnutím mimořádné valné hromady z funkce odvolán. Podle navrhovatele kárně obviněný soudní exekutor závažným způsobem porušil § 3 odst. 2 exekučního řádu a čl. 4 stavovského předpisu, kterým se stanoví Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže soudních exekutorů a porušil důstojnost exekutorského úřadu a etiku soudního exekutora.

Navrhovatel v návrhu uvedl, že na základě stížnosti Dipl. Ing. A. T. ze dne 17. 2. 2009 provedl odbor dohledu v rámci výkonu dohledu nad činností Mgr. J. P. v souladu s § 7 exekučního řádu prověrku jeho jiné výdělečné činnosti. Touto prověrkou bylo zjištěno, že kárně obviněný byl členem představenstva a vykonával funkci předsedy představenstva obchodní společnosti REPOS CENTRE a. s., a to až do dne 12. 12. 2007, kdy byl na vlastní žádost z této funkce odvolán rozhodnutím mimořádné valné hromady, přičemž výmaz v obchodním rejstříku byl proveden dne 11. 3. 2009. Vykonával tedy současně funkci soudního exekutora a jinou výdělečnou činnost, přestože podle § 3 exekučního řádu je činnost soudního exekutora neslučitelná s jinou výdělečnou činností s výjimkou správy vlastního majetku. Soudní exekutor totiž může i za úplatu vykonávat jen činnost vědeckou, publikační, pedagogickou, tlumočnickou, znaleckou a uměleckou. Toto omezení má podle navrhovatele zajistit, aby veřejnost vnímala exekutora jako nestrannou osobu, která vykonává svou činnost nezávisle na dalších subjektech a má skutečně zabránit střetu zájmů a omezit vznik situací, kdy exekutor nebude jednat nezávisle a nestranně. Pokud je soudní exekutor statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu obchodní společnost, působí ve funkci, která je již svou povahou určena k získávání příjmu, a proto je třeba takovou činnost považovat za výdělečnou činnost, která je vykonávána v rozporu s exekučním řádem. Právně nevýznamné je, že tato činnost je případně vykonávána bez

nároku na jakoukoli odměnu, tedy bylo-li eventuelně sjednáno, že bude vykonávána bezplatně. V takovém případě by se jednalo pouze o osobní rozhodnutí soudního exekutora, neboť podle § 66 odst. 2 obchodního zákoníku platí, že vztah mezi společností a osobou, která je statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu či jiného orgánu společnosti, se řídí přiměřeně ustanoveními o mandátní smlouvě. Rozhodující je, že působí ve funkci, která je již svojí povahou určena k získávání příjmu (tj. že jde o výdělečnou činnost).

Dále navrhovatel také uvedl, že kárně obviněný soudní exekutor porušil též stavovský předpis, kterým se stanoví Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže soudních exekutorů, a to čl. 4, který konkretizuje exekuční řád, když stanoví, že jakákoliv účast soudního exekutora na podnikání, jehož předmět nezahrnuje exekuční a další zákonem povolenou činnost soudního exekutora dle § 3 odst. 1 exekučního řádu, je jinou výdělečnou činností neslučitelnou s činností soudního exekutora, jedná se zejména o účast exekutora ve statutárních a kontrolních orgánech obchodních společností.

Kárně obviněný Mgr. J. P. ve svém písemném vyjádření ze dne 1. 4. 2009 působení ve společnosti REPOS CENTER a. s. v minulosti nijak nepopřel, zdůraznil, že jeho funkce předsedy představenstva zanikla dne 12. 12. 2007.

Podle navrhovatele kárně obviněný svým jednáním závažně porušil povinnosti stanovené exekučním řádem a stavovským předpisem. Navrhl proto, aby jeho jednání bylo posouzeno jako závažné kárné provinění a aby mu bylo uloženo podle § 116 odst. 2 exekučního řádu přiměřené kárné opatření.

Kárně obviněný Mgr. J. P. se k podanému návrhu písemně vyjádřil dne 4. 6. 2009. Připustil, že do 12. 12. 2007 vykonával funkci člena a předsedy představenstva společnosti REPOS CENTRE a. s. Toho dne byl odvolán z funkce na vlastní žádost. Má však za to, že svým jednáním neporušil § 3 odst. 2 exekučního řádu, neboť tuto funkci nevykonával za účelem získání výdělku, ale pouze za účelem správy vlastního majetku, neboť je majoritním akcionářem uvedené společnosti. Funkci statutárního orgánu vykonával bezplatně, o čemž svědčí smlouva o výkonu funkce ze dne 28. 3. 2002. Jedná se v podstatě o rodinný podnik – sportovní centrum. Předmět činnosti této společnosti nijak nesouvisí s exekuční ani další činností a jejím výkonem nemohla být narušena jeho nestrannost nebo nezávislost jakožto soudního exekutora. Právní vztah mezi obchodní společností a osobou, která je statutárním orgánem se řídí přiměřeně ustanoveními o mandátní smlouvě, ovšem pouze v případě, že ze smlouvy o výkonu funkce nevyplývá jiné určení práv a povinností (§ 66 odst. 2 obchodního zákoníku). Podle § 66 odst. 3 obchodního zákoníku jakékoliv plnění společnosti ve prospěch osoby, jež je statutárním orgánem společnosti nebo jeho členem, lze poskytnout pouze se souhlasem valné hromady, nebo je-li přiznáno ve smlouvě o výkonu funkce. V jeho případě je ve smlouvě o výkonu funkce zcela jednoznačně uvedeno, že obě jeho funkce v představenstvu (tedy člen i předseda představenstva) budou vykonávány zcela bezplatně, a ani valná hromada mu z titulu funkce v představenstvu společnosti žádnou odměnu neschválila. Protože tedy už od 28. 3. 2002 měl se společností uzavřenou smlouvu o výkonu funkce, nemohlo se v jeho případě jednat o jinou výdělečnou činnost ve smyslu § 3 exekučního řádu. Použití příslušných ustanovení stavovského předpisu, kterým se stanoví Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže

soudních exekutorů, je v tomto případě naprosto irelevantní, neboť § 116 odst. 2 exekučního řádu hovoří pouze o závažném či opětovném porušení tohoto zákona, popřípadě o závažném či opětovném narušení důstojnosti exekutorského povolání. K naplnění podmínek uvedených v citovaném ustanovení nedošlo. Dále je třeba přihlížet k tomu, že jednání, které mu kárný navrhovatel vytýká, skončilo 12. 12. 2007, takže je nutné přihlížet ke znění § 116 odst. 2 exekučního řádu ve znění k tomuto datu, přičemž v době spáchání tvrzeného kárného provinění nebylo porušení stavovských předpisů kárným proviněním. Toto změnil až zákon č. 347/2007 Sb., který nabyl účinnosti dnem 1. 1. 2008. Navíc navrhovatel návrh nepodal ve stanovené subjektivní lhůtě uvedené v § 117 odst. 5 exekučního řádu, protože skutečnost, že je členem statutárního orgánu společnosti, mu musela být známa již od roku 2001, neboť již v té době byla tato skutečnost řádně zapsaná v Obchodním rejstříku. Skutečnosti takto zapsané v Obchodním rejstříku jsou účinné vůči každému ode dne jejich zveřejnění, což platí i pro kárného navrhovatele. Kárný navrhovatel nedodržel ani objektivní lhůtu pro podání kárného návrhu (§ 117 odst. 5 exekučního řádu). V době trvání vytýkaného jednání, tedy nejpozději 12. 12. 2007, činila tato lhůta jeden rok, a objektivní lhůta k podání kárného návrhu uplynula nejpozději dne 12. 12. 2008 a kárný návrh byl podán až 12. 5. 2009.

Navrhovatel reagoval na vyjádření kárně obviněného písemným podáním ze dne 8. 12. 2011, v němž vyvracel námitky kárně obviněného.

Kárný senát se nejprve zabýval námitkou kárně obviněného soudního exekutora, že navrhovatel podal návrh opožděně, po uplynutí subjektivní i objektivní lhůty zákonem stanovené k jeho podání.

Podle § 117 odst. 5 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění do 31. 12. 2007, návrh na zahájení řízení musí být podán u kárné komise do 3 měsíců ode dne, kdy se kárný žalobce o kárném provinění dověděl, nejpozději však do 1 roku ode dne spáchání kárného provinění.

Podle § 117 odst. 5 zákona č. 120/2001 Sb.,ve znění od 1. 1. 2008, tedy ve znění zákona č. 347/ 2007 Sb., návrh na zahájení řízení musí být podán u kárné komise do 6 měsíců ode dne, kdy se kárný žalobce o kárném provinění dověděl, nejpozději však do 2 let ode dne spáchání kárného provinění. Do šestiměsíční lhůty se nezapočítává doba, po kterou byly činěny přípravné úkony k prověření, zda ke kárnému provinění došlo; tato doba nesmí být delší dvou měsíců.

Návrh podal navrhovatel ministr spravedlnosti u Exekutorské komory ČR dne 11. 5. 2009, a v návrhu uvedl, že na základě stížnosti Dipl. Ing. A. T. ze dne 17. 2. 2009 provedl odbor dohledu v rámci výkonu dohledu nad činností Mgr. J. P., soudního exekutora, v souladu s § 7 exekučního řádu prověrku jeho jiné výdělečné činnosti.

K návrhu na zahájení řízení připojil navrhovatel fotokopii stížnosti Dipl. Ing. A. T. ze dne 17. 2. 2009, adresované ministerstvu spravedlnosti, odboru dohledu k č. j. 1876/2003-DOH6, v němž pisatelka – stěžovatelka reaguje na sdělení Ministerstva spravedlnosti ze dne 12. 2. 2009, kterým bylo reagováno na její stížnost z 26. 11. 2008 ve věci porušení zákona č. 120/2001 Sb., a uvádí, mimo jiné, že ve svém dopise se zmiňovala,

že Mgr. P. má dále advokátní kancelář, dále Střešovickou realitní kancelář, a několik dalších s. r. o., nebo dokonce a. g. v nichž je jednatelem.

I když stížnost Dipl. Ing. A. T. podala již dopisem ze dne 26. 11. 2008, nikoliv až 17. 2. 2009, jak uvedl navrhovatel v návrhu, je v daném případě zachována subjektivní i objektivní lhůta k podání návrhu na kárné řízení, protože obě lhůty, subjektivní ani objektivní, k podání návrhu na kárné řízení v daném případě marně neuplynuly. Navrhovatel se o tom, že kárně obviněný soudní exekutor po jmenování do této funkce byl členem představenstva a vykonával funkci předsedy představenstva obchodní společnosti REPOS CENTRE a. s., dozvěděl až z podnětu stěžovatelky Dipl. Ing. A. T. Teprve tehdy měl reálný podnět, aby tuto tvrzenou skutečnost ověřil. Protože kárně obviněný soudní exekutor byl členem představenstva a vykonával funkci předsedy představenstva obchodní společnosti REPOS CENTRE a. s., až do 12. 12. 2007 (což navrhovatel v návrhu tvrdí a kárně obviněný soudní exekutor to v průběhu řízení nezpochybnil), toto jeho navrhovatelem vytýkané jednání trvalo až do tohoto data. Toto datum má rozhodující význam pro posouzení běhu objektivní lhůty k podání kárného návrhu. Pro posouzení subjektivní lhůty k podání návrhu má rozhodující význam datum, kdy se kárný navrhovatel o kárném provinění dověděl. V daném případě z podnětu stěžovatelky Dipl. Ing. A. T., jak výše již uvedeno. Kárný senát nesouhlasí s teorií kárně obviněného soudního exekutora, že navrhovatel věděl, respektive vědět mohl již v roce 2001, že kárně obviněný byl členem představenstva a vykonával funkci předsedy představenstva obchodní společnosti REPOS CENTRE a. s., protože tato skutečnost vyplývala z veřejně přístupného Obchodního rejstříku.

V daném případě subjektivní ani objektivní lhůta k podání návrhu stanovená § 117 odst. 5 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění do 31. 12. 2007, neuběhla do konce roku 2007, přičemž v průběhu plynutí této lhůty zákonodárce zákonem č. 347/2007 Sb., který nabyl účinnosti 1. 1. 2008, subjektivní i objektivní lhůtu k podání kárného návrhu změnil – prodloužil, a proto je třeba vycházet v tomto případě ze subjektivní i objektivní lhůty stanovené v § 117 odst. 5 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění od 1. 1. 2008, tedy ve znění ke dni podání kárného návrhu navrhovatelem. Zákon č. 347/2007 Sb., ke změně § 117 odst. 5 exekučního řádu neobsahuje žádná přechodná ustanovení. Lhůta k podání návrhu na kárné řízení je lhůtou procesní. Návrh navrhovatel podal v zákonem stanovené lhůtě, a proto kárný senát projednal návrh věcně.

V daném případě není mezi účastníky řízení sporné to, že kárně obviněný Mgr. J. P. je soudním exekutorem a že v době po jmenování do této funkce (od 1. 9. 2001) byl současně členem představenstva a vykonával funkci předsedy představenstva obchodní společnosti REPOS CENTRE a. s., až do 12. 12. 2007. Sporné mezi nimi je to, zda do 12. 12. 2007 kárně obviněný soudní exekutor vykonával jako člen představenstva a předseda představenstva obchodní společnosti REPOS CENTRE a. s., jinou výdělečnou činnost ve smyslu § 3 odst. 2 exekučního řádu, která je neslučitelná s činností exekutora. Kárně obviněný Mgr. J. P. namítal to, že uvedenou funkci vykonával jen za účelem správy vlastního majetku, což exekuční řád exekutorovi umožňuje, neboť šlo podle něj o rodinnou firmu, což dovozoval z počtu akcií na majitele. Převážnou část akcií, to je 70 - 80 %, vlastnil spolu se svou manželkou a matkou a pouze 20 - 30% akcií vlastnil a vlastní jeho kamarád ze školy. Dále kárně obviněný namítal to, že uvedenou funkci

vykonával bezplatně na základě smlouvy o výkonu funkce ze dne 28. 3. 2002 uzavřené se společností REPOS CENTRE a. s. O svém tvrzení předložil kárně obviněný do spisu fotokopii smlouvy o výkonu funkce ve smyslu § 66 odst. 2 obchodního zákoníku ze dne 28. 3. 2002 uzavřené mezi Mgr. J. P. a REPOS CENTRE a. s., zastoupené místopředsedou představenstva P. Š. Z obsahu této smlouvy vyplývá, že společnost byla zapsána do obchodního rejstříku dne 10. 9. 1999 a v té době byl Mgr. J. P. zvolen do funkce člena představenstva a předsedy představenstva, že dne 1. 9. 2001 byl Mgr. J. P. jmenován ministrem spravedlnosti soudním exekutorem a protože soudním exekutorům je zakázaná jiná výdělečná činnost, požádal Mgr. J. P. o uzavření smlouvy o výkonu funkce, kterou byl podle bodu III. smlouvy povinen vykonávat osobně, svědomitě a pečlivě v souladu s pokyny valné hromady atd. tak, aby bylo dosaženo co nejlepších obchodních výsledků a případného zisku, s tím, že funkci bude vykonávat zcela bezplatně, což však nevylučovalo případné jeho nároky na výplatu dividend, které budou schváleny valnou hromadou a to z titulu akcionáře společnosti. Kárně obviněný se na potvrzení svých údajů o tom, že nevykonával jinou výdělečnou činnost, dovolával rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 31. 1. 2007, sp. zn. 29 Odo 994/2005. V této právní věci se jednatel společnosti s ručením omezeným domáhal po společnosti odměny za výkon funkce. Nejvyšší soud v uvedené právní věci dospěl mimo jiné k závěru, že vztah mezi žalobcem a společností při výkonu funkce jednatele je třeba posuzovat podle obchodního zákoníku, ve znění účinném ke dni vzniku funkce a v rámci přiměřeného použití § 566 odst. 1 obchodního zákoníku dovodil, že není-li sjednán (nebo zákonem stanoven) bezúplatný výkon funkce, je výkon funkce úplatný.

Kárně obviněný Mgr. J. P. pak před kárným senátem vypověděl, že si byl od počátku své funkce soudního exekutora vědom toho, že nemůže vedle této funkce vykonávat jinou výdělečnou činnost a proto požádal společnost REPOS CENTRE a. s. o uzavření smlouvy o výkonu funkce, v níž bude upraveno, že funkci člena představenstva a předsedy představenstva této společnosti bude vykonávat zcela bezplatně a taková smlouva byla uzavřena dne 28. 3. 2002 a on pak tuto funkci vykonával bezplatně až do jejího skončení. Vycházel ze zákona č. 120/2001 Sb., jeho § 116 odst. 2 ve znění do 31. 12. 2007, v němž bylo upraveno, co je kárným proviněním exekutora, a protože od 1. 1. 2008 bylo citované ustanovení změněno tak, že kárným proviněním exekutora je nejen porušení povinnosti stanovených exekučním řádem, ale i porušení povinností stavovského předpisu, inicioval u společnosti REPOS CENTRE a. s. své odvolání z funkce člena představenstva a předsedy představenstva této společnosti, k čemuž došlo 12. 12. 2007. Podle svého přesvědčení postupoval zcela v souladu s exekučním řádem, nevykonával jinou výdělečnou činnost a kárného provinění se nedopustil.

Námitku kárně obviněného Mgr. J. P., že uvedenou funkci člena představenstva a předsedy představenstva společnosti REPOS CENTRE a. s. vykonával jen za účelem správy vlastního majetku a nevykonával jí jinou výdělečnou činnost, kárný senát neshledal důvodnou.

Podle § 56 odst. 1 obchodního zákoníku obchodní společnost je právnickou osobou založenou za účelem podnikání, nestanoví-li právo Evropských společenství či zákon jinak. Společnostmi jsou... (také) akciová společnost,... Společnost s ručením omezeným a

akciová společnost mohou být založeny i za jiným účelem, pokud to zvláštní právní předpis nezakazuje.

Podle § 66 odst. 2 obchodního zákoníku vztah mezi společností a osobou, která je statutárním orgánem nebo členem statutárního či jiného orgánu společnosti anebo společníkem při zařizování záležitostí společnosti, se řídí přiměřeně ustanoveními o mandátní smlouvě, pokud ze smlouvy o výkonu funkce, byla-li uzavřena, nebo ze zákona nevyplývá jiné určení práv a povinností. Závazek k výkonu funkce je závazkem osobní povahy. Smlouva o výkonu funkce musí mít písemnou formu a musí být schválena valnou hromadou nebo písemně všemi společníky, kteří ručí za závazky společnosti neomezeně.

Podle § 566 odst. 1 obchodního zákoníku mandátní smlouvou se zavazuje mandatář, že pro mandanta na jeho účet zařídí za úplatu určitou obchodní záležitost uskutečněním právních úkonů jménem mandanta nebo uskutečněním jiné činnosti, a mandant se zavazuje zaplatit mu za to úplatu. Podle odst. 2 citovaného ustanovení je-li zařízení záležitosti předmětem podnikatelské činnosti mandatáře, má se za to, že úplata byla smluvena.

Z uvedeného vyplývá, že tak, jako činnost podnikatele v sobě pojmově zahrnuje podnikání, to je soustavnou činnost prováděnou samostatně vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem získání zisku, je pojmovým znakem působení člena představenstva a předsedy představenstva jako statutárního orgánu akciové společnosti, že jeho činnost ve společnosti je zásadně úplatná. Tyto účinky jsou pojmově spjaty se vztahem společnosti a jejího statutárního orgánu, a nelze je nijak vyloučit. Na této povaze nemohla ničeho změnit ani skutečnost, že kárně obviněný Mgr. J. P. ujednal se společností REPOS CENTRE a. s. smlouvou ze dne 28. 3. 2002, že funkci člena představenstva a předsedy představenstva jako statutárního orgánu bude vykonávat zcela bezplatně. Šlo jen o osobní rozhodnutí Mgr. J. P. a jeho soukromoprávní vztah se společností REPOS CENTRE a. s. Rozhodující však bylo, že působil ve funkci, která je již svou povahou určena k získávání příjmu, to je, že šlo o výdělečnou činnost.

Výdělečnou činností se v obecné rovině rozumí každá právem dovolená činnost, která je vykonávána za účelem získání majetkového prospěchu. Takovou činnost vykonával kárně obviněný Mgr. J. P. až do 12. 12. 2007 jako člen představenstva a předseda představenstva, tedy jako statutární orgán akciové společnosti REPOS CENTRE a. s., která byla podle veřejně přístupného obchodního rejstříku založena za účelem podnikání (přičemž kárně obviněný Mgr. J. P. netvrdil v tomto směru něco jiného). Jako člen představenstva a předseda představenstva, tedy statutární orgán akciové společnosti REPOS CENTRE a. s., kárně obviněný nevykonával správu vlastního majetku.

Podle § 3 exekučního řádu

- odst. 1 exekutor vykonává exekuční a další činnost za úplatu,
- odst. 2 činnost exekutora je neslučitelná s jinou výdělečnou činností s výjimkou správy vlastního majetku. Exekutor však může i za úplatu vykonávat činnost vědeckou, publikační, pedagogickou, tlumočnickou, znaleckou a uměleckou.

Podle § 116 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., jestliže exekutor závažně nebo opětovně porušil povinnost stanovenou tímto zákonem nebo stavovským předpisem nebo jestliže jeho chováním byla závažně nebo opětovně narušena důstojnost exekutorského povolání může mu být v kárném řízení uloženo některé z těchto opatření:

a) napomenutí,
b) písemné napomenutí,
c) pokuta až do výše stonásobku minimální mzdy,
d) odvolání z exekutorského úřadu.

Výkon jiné výdělečné činnosti v rozporu s § 3 odst. 2 exekučního řádu považuje kárný senát za závažné porušení povinnosti soudního exekutora stanovené exekučním řádem. Dodržení povinnosti nevykonávat vedle zákonem (exekučním řádem) upravené exekuční a další činnosti za úplatu další, slovy zákona (exekučního řádu), jinou výdělečnou činnost, považuje kárný senát za zcela zásadní. Podle § 1 odst. 1 exekučního řádu soudní exekutor je fyzická osoba splňující předpoklady podle tohoto zákona, kterou stát pověřil exekutorským úřadem. Podle § 4 exekučního řádu exekutor má postavení veřejného činitele při výkonu exekuční činnosti, sepisování exekutorských zápisů a při činnostech vykonávaných z pověření soudu podle zvláštního právního předpisu. Podle rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 112/04: „Exekučním řádem přenesl stát část výkonu své moci – specificky moci soudní, jíž je třeba rozumět soudní řízení počínaje nalézacím až po řízení vykonávací, na soudní exekutory. ...Z hlediska funkcionálního vykonávají tyto osoby státní moc. A tento fakt pak také zdůvodňuje významné ingerence státu do výkonu jejich činnosti formou dohledu, návrhových oprávnění státu v kárných řízeních, ...“ Omezení soudního exekutora vykonávat jinou výdělečnou činnost souvisí s jeho postavením a s jeho výkonem státní moci.

Sněm Exekutorské komory České republiky dne 28. 2. 2006 přijal v souladu s § 110 odst. 7 písm. I) Exekučního řádu stavovský předpis, kterým se stanoví Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže soudních exekutorů.

Podle čl. 1 těchto pravidel jsou těmito pravidly vázáni všichni soudní exekutoři, jmenovaní do svých úřadů ministrem spravedlnosti a vedení v seznamu Exekutorské komory České republiky.

Podle čl. 4 těchto pravidel jakákoliv účast soudního exekutora na podnikání, jehož předmět nezahrnuje exekuční a další zákonem povolenou činnost soudního exekutora dle ustanovení § 3 odst. 1 exekučního řádu, je jinou výdělečnou činností neslučitelnou s činností soudního exekutora, jedná se zejména o účast exekutora ve statutárních a kontrolních orgánech obchodních společností.

Kárný navrhovatel kárně obviněnému Mgr. J. P. v návrhu na zahájení kárného řízení vytýkal porušení § 3 odst. 2 exekučního řádu i čl. 4 Pravidel profesionální etiky a pravidel soutěže soudních exekutorů. I když Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže soudních exekutorů byla přijata již 28. 2. 2006 a kárně obviněný Mgr. J. P. jimi byl vázán jako soudní exekutor, jejich porušení jako kárné provinění soudního exekutora bylo

včleněno do exekučního řádu až od 1. 1. 2008. Protože vytýkané jednání kárně obviněného exekutora skončilo 12. 12. 2007, tedy před 1. 1. 2008, nemohl kárný soud dospět k závěru, že i porušením čl. 4 Pravidel profesionální etiky a pravidel soutěže soudních exekutorů, při současném porušení § 3 odst. 2 exekučního řádu, se kárně obviněný dopustil kárného provinění (i když tato Pravidla skutečně porušil). Ustanovení § 116 odst. 2 exekučního řádu do 31. 12. 2007 mělo totiž toto znění: „Jestliže exekutor závažně nebo opětovně porušil povinnost stanovenou tímto zákonem nebo jestliže jeho chováním byla závažně nebo opětovně narušena důstojnost exekutorského povolání (dále jen „kárné provinění"), ..."

Kárný senát tedy dospěl k závěru, že porušení § 3 odst. 2 exekučního řádu je závažným porušením povinností stanovených exekučním řádem a je kárným proviněním podle § 116 odst. 2 exekučního řádu. Kárně obviněného Mgr. J. P. uznal vinným tímto kárným proviněním a uložil mu kárné opatření ve formě napomenutí podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu. I když porušení § 3 odst. 2 exekučního řádu považuje kárný senát za závažné porušení povinností stanovených exekučním řádem, přihlížel i tomu, že rovněž délka kárného řízení je relevantním kritériem při zvažování výše uloženého trestu, jelikož již samotná existence kárného řízení negativně zasahuje právní sféru obviněného. Přitom je lhostejno, zda téměř tři roky dlouhé trvání tohoto řízení je zapříčiněno legislativní změnou, rychlostí řízení u Ústavního soudu anebo jinými faktory, nezávislými na obviněném. Podstatná je právě okolnost, že k dlouhodobosti zásahu do právní sféry obviněného došlo nikoliv v důsledku jeho např. účelových obstrukcí, nýbrž zapříčiněním veřejné moci. Soud proto ctí zásadu, podle níž postupem času slábne obvinění a nebezpečnost spáchaného protiprávního činu.

P o u č e n í : Proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2011

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu
pro řízení ve věcech soudců